

[Støtter]

handle dette spørgsmål under udvalgsarbejdet. Det forekom mig, at hr. Erik Holst ligesom ikke lukkede døren helt vedrørende et kompromis på dette punkt.

Vort partis og andre partiers demokratiske sindelag kan ikke drages i tvivl. Vi vil ikke afholde nogen befolkningsgruppe fra at blive repræsenteret. Vi er 11 partier her i tinget. Nogle er for vort medlemskab af EF, andre er imod, ligesom der inden for partierne findes forskellige synspunkter. Der er med andre ord nok at vælge imellem. Men i øvrigt drejer EF-valget sig jo først og fremmest om, hvad danske politikere vil gøre for Danmark i Europa, og ikke mindst om hvilken politisk balance EF-Parlamentet skal have. I Europa-Parlamentet er opgaven for medlemmerne at udføre et stykke arbejde, et sagligt politisk arbejde ud fra det politiske synspunkt, de har. Der er ikke, og der bliver ikke nogen anti EF-gruppe i Europa-Parlamentet. Selv de kommunistiske repræsentanter er jo positivt med i EF-arbejdet. Dette fik markedsudvalgets medlemmer bl. a. klart demonstreret ved besøget i Luxembourg i sidste uge.

Vedrørende lovforslag nr. L 16 skal jeg oplyse, at vi går ind for regeringens forslag om, at Grønland sikres repræsentation i Europa-Parlamentet. De foreslåede valgregler forekommer fornuftige, men vi vil lytte meget til, hvad vore grønlandske kolleger mener om disse valgregler.

Til sidst skal jeg anføre, at den konservative gruppe ikke finder, at der er tekniske vanskeligheder ved at gennemføre direkte valg til Europa-Parlamentet i maj-juni måned 1978. Såfremt valget ikke realiseres, kan der derfor kun være tale om politiske forhindringer, og de vil formentlig ikke blive godkendt af de øvrige medlemslande. Hertil er der efterhånden knyttet for megen prestige og for megen omtale til gennemførelse af det direkte valg til Europa-Parlamentet i foråret 1978.

Den konservative gruppe kan tilsige regeringen en hurtig udvalgsbehandling af de to lovforslag.

Erhard Jakobsen (CD):

I modsætning til nogle af de foregående talere, der har fundet anledning til at kritisere regeringen, så vil jeg med det særlige kendskab, jeg har til socialdemokratiets in-

terne vanskeligheder på dette punkt, tværtimod udtrykke min anerkendelse af, at det er lykkedes at nå frem til det standpunkt, som regeringen har taget nu. Og jeg lykønsker de medlemmer af gruppen, som derved har fået deres ønske igennem.

Centrum-demokraterne kan stort set stemme for forslaget på alle punkter: én valgkreds, mulighederne for valgforbund. Vi finder også, at hr. Erik Holst har fuldstændig ret, når han siger, at det er logisk for de partier og de medlemmer, der står for den nuværende valgordning med 2 pct.-reglen, at de kræver samme antal her, men lige så logisk er det jo, at vi andre, der har et andet standpunkt og mener, at man burde være repræsenteret, blot der var til ét mandat, må foreslå, at det bliver samme grænse som den, vi ville ønske, nemlig det antal stemmer ét mandat i folketinget koster. Derfor vil det være vort ændringsforslag.

Endelig er der en ting, vi gerne ønsker drøftet: er der en mulighed for at sikre, at vort nationale mindretal i Sønderjylland også kan få en speciel ret til at stille op? Vi ønsker det gerne undersøgt. Vi ved, at slesvigsk parti føler sig udmærket repræsenteret på anden måde ved centrum-demokraterne, men vi synes alligevel, at de bør have en mulighed for som et af vore nationale mindretal at få en selvstændig stilling.

Jeg skal ikke bruge mere tid på de to forslag, vi kan som sagt støtte dem stort set.

Derimod vil jeg gerne benytte lejligheden til at fastslå, at ingen skal have lov til at bilde befolkningen ind, hverken tilhængere eller modstandere af EF, at nu sker der store forandringer. Vi, der er varme tilhængere af EF, ved - desværre - at det er så som så med forandringerne. Den udvikling, som adskillige af os gerne så skulle gå stærkt henimod større enighed i Europa, den ved vi vil gå langsomt, ikke på grund af Danmarks modstand, men på grund af at store lande som f. eks. Frankrig og England gang på gang vil lægge hindringer i vejen for, at der træffes en europæisk beslutning, fordi de har nationale interesser i modstrid dermed. De vil, om nogen, stå fast på vetorettens bevarelse, og på den baggrund er det helt urimeligt at bilde befolkningen ind, at nu smutter veto retten nok lige så stille. Det lader sig ikke gøre, det garanterer vist både England og Frankrig for, hvis man ikke mener, at Danmarks hold-